

niebezpieczeństwa lub nieodgazowane po przewo-
zie takich cieczy.

4. Pomocą czterech holowników:

- 1) statki na wejściu do portu o pojemności brutto po-
nad 25 000 RT,
- 2) statki o pojemności brutto ponad 12 000 RT bez
własnego napędu,
- 3) zbiornikowce o pojemności brutto ponad 15 000 RT
z ładunkiem cieczy palnych klasy I i II niebezpie-
czeństwa lub nieodgazowane po przewo-
zie takich cieczy.

5. W przypadkach uzasadnionych stanem pogody i wła-
ściwościami manewrowymi statku, kapitanat portu mo-
że wyrazić zgodę na obniżenie lub zwiększenie liczby
holowników określonej w ust. 1—4.

6. Wraki statków, duże pontony i doki wymagają do ho-
lowania każdorazowo specjalnego zezwolenia kapitana
portu.

Zezwolenie takie winno jednocześnie określać wszyst-
kie warunki konieczne do bezpiecznego holowania.

3. § 151 otrzymuje brzmienie:

W porcie Świnoujście obowiązane są posługiwać się:

1. Pomocą jednego holownika:

- 1) statki o pojemności brutto od 2000 do 4000 RT,
- 2) zbiornikowce o pojemności brutto od 1000 do
2000 RT z ładunkiem cieczy palnych klasy I i II
niebezpieczeństwa lub nieodgazowane po przewo-
zie takich cieczy,
- 3) statki bez własnego napędu o pojemności brutto
poniżej 500 RT,
- 4) statki na wejściu lub wyjściu z basenów rybackich
i Morskiej Stoczni Remontowej o pojemności brut-
to od 1000 do 2000 RT.

2. Pomocą dwóch holowników:

- 1) statki o pojemności brutto od 4000 do 12 000 RT,
- 2) statki bez własnego napędu o pojemności brutto
od 500 do 4000 RT z wyłączeniem barek portowych,
- 3) zbiornikowce o pojemności brutto od 2000 do
6000 RT z ładunkiem cieczy palnych klasy I i II
niebezpieczeństwa lub nieodgazowane po przewo-
zie takich cieczy,
- 4) statki na wyjściu z portu bez obracania o pojemno-
ści brutto od 12 000 do 25 000 RT,
- 5) statki na wejściu lub wyjściu z basenów rybackich
i Morskiej Stoczni Remontowej o pojemności brut-
to od 2000 do 6000 RT.

3. Pomocą trzech holowników:

- 1) statki bez własnego napędu o pojemności brutto od
4000 do 12 000 RT,
- 2) statki na wejściu do portu lub statki obracane
o pojemności brutto od 12 000 do 25 000 RT,
- 3) statki na wyjściu z portu bez obracania o pojemno-
ści brutto ponad 25 000 RE,
- 4) zbiornikowce o pojemności brutto od 6000 do
15 000 RT z ładunkiem cieczy palnych klasy I i II
niebezpieczeństwa lub nieodgazowane po przewo-
zie takich cieczy,
- 5) statki na wejściu lub wyjściu z basenów rybackich
i Morskiej Stoczni Remontowej o pojemności brut-
to 6000 do 15 000 RT.

4. Pomocą czterech holowników:

- 1) statki na wejściu do portu lub statki obracane
o pojemności brutto ponad 25 000 RT,
- 2) statki o pojemności brutto ponad 12 000 RT bez
własnego napędu,
- 3) zbiornikowce o pojemności brutto ponad 15 000 RT
z ładunkiem cieczy palnych klasy I i II niebezpie-
czeństwa lub nieodgazowane po przewo-
zie takich cieczy,
- 4) statki na wejściu lub wyjściu z basenów rybackich
i Morskiej Stoczni Remontowej o pojemności brut-
to ponad 15 000 RT.

5. Zasady określone w § 150 ust. 5 i 6 obowiązują w
przypadku obniżenia lub zwiększenia liczby holowni-
ków wymienionej w ust. 1—4 niniejszego para-
grafu oraz w zakresie wydawania zezwoleń na holo-
wanie wraków statków, dużych pontonów i doków.

6. Kapitan portu może zwolnić promy morskie przewo-
żące ładunki niebezpieczne od obowiązku posługiwa-
nia się pomocą holowniczą.

4. w § 154 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

3. Holowanie statków pustych dozwolone jest przy sile
wiatru do 6°B, a statków pustych bez własnego na-
pędu przy sile wiatru do 5°B. Na obszarze wewnętr-
znym portu Świnoujście holowanie tych statków może
się odbywać przy sile wiatru wyżej o 1°B.

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1978 r.

DYREKTOR
Urzędu Morskiego w Szczecinie
Józef Stebnicki

Poz. 18

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE Nr 3

Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie
z dnia 24 marca 1978 r.

w sprawie łączności radiowej.

Na podstawie art. 7 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 1 i 7
dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach
administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35; zmiany 1961 r.
Nr 6, poz. 42; 1971 r. Nr 12, poz. 117) zarządza się, co na-
stępuje:

CZĘŚĆ I.

§ 1.

Przepisy wstępne

1. Zarządzenie dotyczy wszystkich radiowych stacji nad-
brzeżnych i ruchomych UKF użytkujących pasma często-
tliwości przeznaczone dla radiokomunikacji morskiej, z
wyjątkiem stacji Ministerstwa Łączności oraz stacji nad-
brzeżnych i ruchomych Ministerstwa Obrony Narodowej
i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.
2. W rozumieniu zarządzenia:
 - 1) stacjami nadbrzeżnymi są nadawczo-odbiorcze urzą-
dzenia radiokomunikacyjne stałe UKF, pracujące w
morskich portach i w pasie nadbrzeżnym,
 - 2) stacjami ruchomymi są:
 - a) nadawczo-odbiorcze urządzenia radiokomunikacyj-
ne UKF, zainstalowane na statkach morskich i na
statkach żeglugi śródlądowej,
 - b) nadawczo-odbiorcze urządzenia radiokomunikacyj-
ne przenośne UKF.

§ 2.

1. W odległości 30 mil morskich od linii brzegu morskiego
oraz na terenie morskich portów i przystani, jak rów-
nież w górę rzeki Odry od portu w Szczecinie do miej-
scowości Widuchowa, organizacja łączności opiera się na
zakresie UKF w paśmie 156,025—162,025 MHz (pasmo mor-
skie „V”).
2. Łączność radiowa, wymieniona w ust. 1, może odbywać
się wyłącznie na kanałach częstotliwościowych przydzie-
lonych przez Państwową Inspekcję Radiową.
3. Ustalony przez Państwową Inspekcję Radiową rozdziel-
nik kanałów częstotliwościowych pasma morskiego „V”
z aktualnymi przydziałami kanałów dla stacji nadbrzeż-
nych zostanie ogłoszony w Dzienniku Urzędowym WRN
w Szczecinie.
4. Stacje ruchome na obszarach wymienionych w ust. 1 mo-
gą stosować częstotliwości pośrednio-falowe wyłącznie:
 - 1) dla łączności w niebezpieczeństwie,
 - 2) poza obrębem portu dla nawiązania kontaktu z łodem
za pośrednictwem stacji nadbrzeżnych resortu łączno-
ści w przypadku niesprawności radiostacji UKF.

§ 3.

1. Stacje nadbrzeżne służą wyłącznie dla utrzymania łącz-
ności ze stacjami ruchomymi.
2. Łączność między dwiema (i więcej) stacjami nadbrzeżny-
mi winna być zapewniona drogą przewodową.
3. W przypadku awarii linii telefonicznej dopuszczalna jest
łączność drogą radiową.
4. Stacja nadbrzeżna może nawiązać łączność radiową z in-
ną stacją nadbrzeżną na zasadach drugorzędnej ważności
(po stacjach ruchomych).

§ 4.

1. Statki przebywające w porcie przy nabrzeżach, na czas
postoju winny być podłączone do telefonicznej sieci miej-
skiej.

2. W wypadku niemożności podłączenia do miejskiej sieci telefonicznej dozwolone jest wykorzystanie radiotelefonu UKF, tylko na kanale roboczym przedsiębiorstwa.
3. Stacje ruchome będące na podejściach do portu Swinoujście lub do kotwiczowisk tego portu i przebywające na tych kotwiczowiskach oraz w drodze pomiędzy kotwiczowiskiem a portem Swinoujście, a także w drodze na akwenach pomiędzy portami Swinoujście—Szczecin, jak również będące w ruchu w portach Swinoujście, Trzebież, Police i Szczecin winny prowadzić ciągły nasłuch na częstotliwości 156,60 MHz (kanał 12).
4. Stacje ruchome będące na podejściach do Dziwnowa, Mrzeżyna, Wolina, Kamienia Pomorskiego, Wicka, Lubinia i Nowego Warpna winny prowadzić ciągły nasłuch na częstotliwości 156,80 MHz (kanał 16).

§ 5.

Przedsiębiorstwa i instytucje posiadające stacje nadbrzeżne obowiązane są przedłożyć w Ośrodku Informacyjno-Dyspozycyjnym Urzędu Morskiego, podporządkowanemu Kapitanowi Portu w Szczecinie, wykaz stacji UKF, z jednoczesnym podaniem kanałów pracy, czasu pracy i miejsca zainstalowania stacji.

§ 6.

Stacje nadbrzeżne pełniące służbę w czasie ograniczonym (nie pracujące całą dobę) nie mogą kończyć pracy przed:

- 1) całkowitym zakończeniem czynności pełnionych na skutek wezwania w niebezpieczeństwie, sygnału naglącego lub ostrzegawczego,
- 2) całkowitym załatwieniem korespondencji.

§ 7.

Nadbrzeżne stacje pełniące służbę w czasie ograniczonym, a biorące udział w akcji przeciwsztormowej i przeciwlodowej z chwilą ogłoszenia „pogotowia sztormowego” oraz „alarmu” prowadzą całonocny nasłuch na częstotliwości 156,80 MHz (kanał 16).

§ 8.

Za prawidłową pracę na poszczególnych stacjach odpowiedzialny jest dyżurny radiooperator lub osoba upoważniona do posługiwania się radiostacją.

§ 9.

Zadne z postanowień niniejszego zarządzenia nie zabrania użycia przez stację w przypadku niebezpieczeństwa wszelkich środków, jakimi dysponuje dla uzyskania pomocy.

§ 10.

W przypadkach nie unormowanych niniejszym zarządzeniem mają zastosowanie przepisy Regulaminu Radiokomunikacyjnego, stanowiącego załącznik do Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej — „Genewa 1976 r.”

CZĘŚĆ II

Wywołanie, odpowiedź na wywołanie i nasłuch

Dział I

Postanowienia ogólne

§ 11.

Przed rozpoczęciem nadawania należy przedsięwziąć kroki dla upewnienia się czy emisja stacji nie wywoła zakłóceń nadawań będących w toku.

§ 12.

Jeżeli istnieje prawdopodobieństwo spowodowania zakłóceń, o czym mowa w § 11, stacja powinna wykorzystać do nawiązania łączności przerwę w pracy innych stacji.

§ 13.

Jeśli mimo środków ostrożności emisja stacji zakłóci nadawanie będące w toku, stosuje się wtenczas następujące zasady:

- 1) Stacja nadbrzeżna lub ruchoma, której emisja powoduje zakłócenia w łączności innych stacji, powinna zaprzestać nadawania na pierwsze żądanie jednej z tych stacji prowadzącej korespondencję.
- 2) Stacja, która żąda zaprzestania nadawania, powinna w przybliżeniu podać na jak długo żąda od stacji zakłócającej łączność powstrzymania się od nadawania.

§ 14.

1. Wołanie żądanej stacji ruchomej należy przeprowadzić na częstotliwościach podanych w § 4 ust. 3 i 4.
2. Z chwilą nawiązania łączności na częstotliwości 156,80 MHz (kanał 16) należy przejść na jedną ze swoich częstotliwości roboczych dla wymiany korespondencji.
3. Częstotliwość 156,60 MHz (kanał 12) jest zarezerwowana wyłącznie dla służby ruchu na akwenach wymienionych w § 4 ust. 3.

§ 15.

1. Jeżeli częstotliwość 156,80 MHz (kanał 16) względnie 156,60 MHz (kanał 12) jest w danej chwili używana dla łączności w niebezpieczeństwie, stacje nie biorące udziału w akcji ratowniczej winny pozostać na podsłuchu do chwili ukończenia tej akcji i wstrzymać się od nadawania na w/w częstotliwości.
2. W razie konieczności dozwolona jest praca na przydzielonych częstotliwościach roboczych w ten sposób, aby nie zakłócić pracy stacjom, biorącym udział w akcji ratowniczej.

§ 16.

Stacja nadbrzeżna wywołana prawie równocześnie przez kilka stacji ruchomych decyduje o kolejności, w której stacje te będą mogły nadać swą korespondencję.

§ 17.

Używanie częstotliwości 156,80 MHz (kanał 16) do nadawania innych sygnałów niż wywołanie i korespondencja w czasie niebezpieczeństwa jest wzbronione.

Dział II

Wywoływanie

§ 18.

W zakresach użytkowanych przez morską służbę między 156,025 i 162,025 MHz (pasmo morskie „V”), stacje nadbrzeżne wywołują na częstotliwościach podanych w § 4 ust. 3 i 4 z wyjątkiem stacji nadbrzeżnych o których mowa w § 20.

§ 19.

1. W przypadku niebezpieczeństwa wszystkie stacje do wywołania stosują międzynarodową częstotliwość wywoławczą 156,80 MHz (kanał 16).
2. Na akwenach wymienionych w § 4 ust. 3 jako częstotliwość wywoławczą w niebezpieczeństwie stosuje się częstotliwość 156,60 MHz (kanał 12).

§ 20.

Stacje nadbrzeżne przedsiębiorstw i instytucji użytkujących częstotliwości UKF przeznaczone dla radiokomunikacji morskiej wywołują podległe sobie stacje ruchome na kanałach przydzielonych przez Państwową Inspekcję Radiową.

§ 21.

Przed wywołaniem stacja wywołująca powinna się upewnić czy stacja wywoływana nie prowadzi łączności z inną stacją. Jeżeli tak, powinna oczekiwać zakończenia łączności.

§ 22.

Stacja nadbrzeżna powinna podać częstotliwość roboczą, na którą proponowane jest przejście. W przypadku równorzędności stacji — częstotliwość roboczą podaje stacja wywołująca.

§ 23.

Podczas wywołania należy stosować następującą zasadę:

- 1) Znak wywoławczy stacji wywoływanej powinien być nadany nie więcej niż trzy razy, rozdzielony słowem „woła” od znaku wywoławczego stacji wywołującej, nadanego co najwyżej trzykrotnie. Wywołanie zakończyć słowem „odbiór”.
- 2) Po przejściu na odbiór stacja wywołująca czeka na zgłoszenie się stacji wywoływanej około 15 sekund — po czym może powtórzyć wywołanie. Gdy stacja wywoływana nie odpowiada na trzy kolejne wywołania, można powtórzyć serię wołań po 3 minutach przerwy.

Dział III

Odpowiedź na wywołanie

§ 24.

Stacja wywoływana odpowiada na tym samym kanale, na którym została wywołana chyba, że stacja wywołująca wskaże inny kanał.

§ 25.

Na wywołanie należy odpowiedzieć w następujący sposób:

- 1) Znak wywoławczy stacji wywołującej winien być podany nie więcej niż trzykrotnie, oddzielony słowem „odpowiada” od znaku stacji wywoływanej, nadanego co najwyżej trzy razy.
- 2) W przypadku, gdy słyszalność jest dobra, znak wywoławczy powinien być nadany jeden raz.

Dział IV

Nasłuch

§ 26.

Stacje placówek Urzędu Morskiego i sieci ratownictwa morskiego oraz Szczecin Radio prowadzą w czasie swej pracy ciągły nasłuch na częstotliwości 156,80 MHz (kanał 16). Stacje pracujące w systemie nadzoru i kontroli ruchu na trasie Zatoka Pomorska — port Szczecin prowadzą równolegle nasłuch na częstotliwości 156,60 MHz (kanał 12).

§ 27.

Stacje, o których mowa w § 20 prowadzą nasłuch na przydzielonych im przez Państwową Inspekcję Radiową kanałach roboczych w godzinach ustalonych przez przedsiębiorstwa i instytucje, którym podlegają.

§ 28.

Stacje wymienione w § 26 po zakończeniu korespondencji na częstotliwości roboczej przechodzą na częstotliwości określone w § 26, a stacje ruchome, z wyjątkiem statków stojących w porcie — na częstotliwości podane w § 4 ust. 3 i 4.

CZĘŚĆ III

Kontrola pracy oraz próby

§ 29.

Stacja Ośrodka Informacyjno-Dyspozycyjnego Urzędu Morskiego w Szczecinie przeprowadza dorywczą kontrolę przez nasłuch na poszczególnych częstotliwościach (kanałach) a szczególnie na częstotliwości 156,80 MHz (kanał 16).

§ 30.

W łączności między stacjami nadbrzeżnymi a stacjami ruchomymi, stacja ruchoma stosuje się do wskazówek stacji nadbrzeżnej we wszystkich sprawach dotyczących porządku i czasu nadawania, wyboru częstotliwości oraz czasu trwania pracy.

§ 31.

Wszystkie sygnały wysyłane dla prób łączności powinny być ograniczone do minimum.

§ 32.

Znak wywoławczy lub inny znak rozpoznawczy stacji winien być podany w pełnym brzmieniu wolno i wyraźnie.

§ 33.

1. Wzbronione jest wysyłanie sygnałów próbnych, które by mogły być uważane za sygnały niebezpieczeństwa.
2. Osoby mające dostęp do aparatury należy pouczyć, aby w ciągu prób nie spowodować fałszywego alarmu.

§ 34.

Wszelkie próby techniczne nadajników należy przeprowadzać na antenie sztucznej.

§ 35.

Wszystkim stacjom wzbronione są nadawania niepotrzebne, nadawanie zbytecznych sygnałów lub korespondencji oraz nadawania bez znaku rozpoznawczego bądź z fałszywym znakiem rozpoznawczym.

CZĘŚĆ IV

Przepisy końcowe

§ 36

Traci moc zarządzenie porządkowe Nr 3 Dyrektora Szczecińskiego Urzędu Morskiego z dnia 29 września 1966 r. w sprawie łączności radiowej na terenie morskich portów i przystani oraz na morskich wodach przybrzeżnych (Dz. Urz. WRN Nr 10, poz. 73).

§ 37.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie.

DYREKTOR
Urzędu Morskiego w Szczecinie
Józef Stebnicki